

За птичи яйца.

Една сугринъ Тропанчо се събуди по рано, отъ колкото другъ пжтъ. Бѣше хубавъ прѣлѣтенъ день. Въ кжщи не го свѣрташе — искаше му се да иде далечъ да си поиграе.

И ето, събра се той съ другарчета и хайде на рѣката!

На това мѣсто малкитѣ другари видѣха да се ви-ятъ и грачатъ много врани. Тѣ летѣха високо — високо, послѣ се спущаха низко, и кацаха по клонетѣ на голѣмото дърво.

— Не щешъ ли, Тропанчо зърна на самия върхъ на дървото гнѣздо.

— Бре! — викна той: — я гледай пуститѣ му врани кждѣ си напрвили гнѣздо! Тѣ мислятъ, че не мога да го стигна ли? —